

Парламентарни избори одржани у Финској означени су невиђеним успехом странке Прави Финци, која се сматра националистичком. Према прелиминарним подацима, она је добила 19% гласова и увећала је број места у парламенту са 5 до 39 у поређењу са прошлим изборима. Ако се узме у обзир да је странка десних конзервативаца Национална коалиција, која је победила на актуалним изборима, једва превладала границу од 20%, а социјал-демократе се изједначиле са Прави Финцима, може се говорити о томе да је странка харизматичног Тимоа Сојнија постала један од лидера финске политичке сцене. Ситуацију анализира коментатор Петар Искендеров.

Коментаришући ток избора, један од великих финских листова Амундхети изашао је под огромним насловом: Револуција. Узимајући строг отпор Правих Финца традиционалним странкама и леве и десноцентристичке оријентације, ова констатација не делује претерано. Шта више, пратећи теорију и праксу револуционарне борбе, може се говорити да се револуција дешава данас не у једној посебној земљи – Финској, већ у читавој Западној Европи. Аустрија, Немачка, Француска, Шведска, Белгија, Холандија, Норвешка – само је непотпуни списак западноевропских држава у којима радиокалне националистичке странке и покрети доследно јачају своје позиције.

Шта привлачи традиционално конзервативног европског бирача у програмима оваквих странака? То је захтев да се ограничи прилив странаца у земљу и да се осигура независност унутрашње и спољне политике од бирократије ЕУ, критика јединствене валуте евра, приоритет националних културних вредности. Карта изборних успеха десних странака подудара се са схемом распрострањања таласа илегалних имиграната са Балкана, из земаља Северне Африке и Блиског Истока по Европи. Недостаје само Италија – али неспособност владе Силвија Берлусконија да регулише ситуацију везану за долазак преко 20 хиљада избеглица из Туниса омогућава да се прогнозира пораст националистичких расположења у тој земљи.

Избеглице настављају успешно да практикују такозвану вртешку – када они, добивши помоћ у једној земљи, прелазе у другу и тамо се ситуација понавља. Није случајно експерт Института за Европу РАН Николај Кавешников издвојио у разговору за Глас Русије управо проблем имиграната као главни узрок тенденције пораста национализма у савременој Европи.

Последњих година у европској политици виде се масовна и дуготрајна тенденција јачања утицаја националистичких странака. И главни узрок је реакција друштва на значајни број имиграната из неевропских земаља који живе у Европи са неевропском културом, са навикама и начином живота који се веома разликује од навика просечног европљанина. Већина имиграната чак друге генерације не интегрише се у европско друштво – а ако се и интегрише, онда у малој мери.

У последње време захтеву да се ограничи прилив избеглица и нелегалних имиграната додата је нежеља европских пореских обвезника да спонзоришу још једну тонућу привреду ЕУ. Логика Финаца, Швеђана, Холанђана, Немаца јасна је: зашто они треба да страдају због кризе у Грчкој, Ирској или Португалији – па још осећајући на себи последице сумњивих ратова у далекој Либији? А пошто се промене у финансијско-економској или спољној политици ЕУ за сада не виде – утицај националистичких странака у Европи ће се очигледно наставити.

(Глас Русије)